

ת"פ 47336/11/19 - מדינת ישראל נגד יוסי אילוז

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 47336-11-19 מדינת ישראל נ' אילוז

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: יוסי אילוז

בשם המאשימה: עו"ד שני מלול ועו"ד סיון ועקנין

בשם הנאשם: עו"ד ארי שמאי

מזדן

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות גידול סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973; נטילת חשמל, לפי סעיף 400 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 28.8.19 שכר הנאשם בית צמוד קרקע ברחוב בן צבי 15 בקדימה, בדמי שכירות חודשיים של 3,000 ₪, במטרה לגדל במקום סם מסוכן. ביום 17.11.19 נתפסו במהלך חיפוש בבית 270 שתילי סם מסוג קנאביס במשקל כולל 5 ק"ג וציוד נלווה. בין התאריכים 17.11.19-7.10.19 התחבר הנאשם באופן פיראטי לחברת החשמל, באמצעות התקנת חיבור תלת פאזי שעקף את מונה החשמל.

בהמשך להכרעת הדין מיום 30.6.20 הופנה הנאשם לקבלת תסקיר מבחן. במהלך התקופה הממושכת באופן חריג התקבלו לא פחות משבעה תסקירים מהותיים, וכן חוות דעת מאת הממונה על עבודות שירות שמצא את הנאשם מתאים במגבלות. בקצירת האומר: הנאשם יליד 1975; לחובתו הרשעה יחידה בעבירת אלימות בגינה נדון למאסר על-תנאי, צו מבחן ופיצוי; גרוש פעמיים ואב לשלושה; שב לחיות בשנים האחרונות עם גרושתו השנייה; נעדר יציבות תעסוקתית ומשפחתית; נקלע במהלך חייו לחובות כבדים אותם התקשה להסדיר; ניהל אורח חיים שאופיין בהתמכרות להימורים; התקשה לבקש סיוע מסביבתו הקרובה ופנה לגורמים שוליים לשם כך; הוא השתלב בטיפול ממושך ביחידה לטיפול בהתמכרויות "בית חוסן" בנתניה, במפגשים קבועים בשירות המבחן, ואף הסתייע בטיפול פרטי; במהלך תקופת

הטיפול החל הנאשם לסבול מכאבים קשים, שבעקבותיהם ערך בירור רפואי ונתגלתה בגופו מחלת הקרוהן; הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו; לנוכח מצבו הרפואי חלו עליות ומורדות במידת יכולתו של הנאשם להשקיע את מלוא מרצו בטיפול, אך ניכר כי עשה מאמצים; בשלושת התסקירים האחרונים (20.2.22, 21.6.22, 2.11.22) התרשמה קצינת המבחן מהפחתת הסיכון הנשקף מן הנאשם, הן לנוכח התמדתו בטיפולים והן על רקע מצבו הרפואי. מבלי להקל ראש בחומרת העבירות בהן הורשע, העריכה כי גזירת עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות עלול לגדוע את ההליך הטיפולי ולפגוע בשיקומו של הנאשם. משכך המליצה להעמיד את הנאשם בצו מבחן במסגרתו ימשיך בטיפול בקבוצה טיפולית לעוברי חוק. כן המליצה לחייבו בצו של"צ בהיקף נרחב של 350 שעות.

בטיעוניהם לעונש (28.3.23) הסכימו ב"כ הצדדים כי במצב דברים רגיל ראוי היה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח. המאשימה עתרה לקבוע מתחם עונש בין 10-24 חודשי מאסר, וב"כ הנאשם לא חלק על כך. חרף האמור, הצדדים סברו בצוותא כי לנוכח ההליך הטיפולי הממושך שעבר הנאשם, בשילוב מצבו הרפואי, ראוי לחרוג לקולה ממתחם העונש. זה המקום לציין כי בעקבות מחלתו הוכר הנאשם כנכה ע"י המוסד לביטוח לאומי - נכות רפואית בשיעור 50%, דרגת אי כושר השתכרות בשיעור 100% (ענ"1). המחלוקת בין הצדדים נגעה למידת החריגה ממתחם העונש. בעוד ההגנה ביקשה לאמץ את המלצות שירות המבחן במלואן, ביקשה המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים, אותו ירצה בדרך של עבודות שירות, בתוספת מאסר על-תנאי וקנס מרתיע. שני הצדדים תמכו טיעוניהם בפסיקה. הנאשם בדברו האחרון הכיר בחומרת מעשיו, ובעונש הראוי להם בדרך כלל. הוא סיפר בקצרה על תהליך השיקום, אליו הגיע בזכות מעצרו, וסיפר קמעה אודות מחלתו.

במחלוקת שנפלה בין הצדדים, מצאתי לאמץ את עתירתה של ההגנה, הנתמכת בהמלצות עקביות ומנומקות כהלכה של שירות המבחן במסגרת שלושת התסקירים האחרונים, שהתפרשו על פני תקופה בת כשנה. אנמק בקצרה. העבירות המתוכננות שביצע הנאשם מצדיקות ככלל שליחתו למאסר ממש לתקופה לא מבוטלת, ובפרט שאלו בוצעו בשעה שהנאשם היה נתון תחת צו מבחן שהוטל עליו בהרשעתו הקודמת. ההליך הטיפולי-שיקומי הממושך בו השתתף, מאז הודאתו והרשעתו בכתב אישום מתוקן לפני קרוב לארבע שנים (30.6.20), אין בו די כשלעצמו לצורך חריגה כה משמעותית ממתחם העונש ההולם, עד כדי אימוץ מלא של המלצות שירות המבחן. במובן זה, עמדתה של המאשימה ראויה והגונה. ברם, הגורם שמטה את הכף הוא השינוי שחל במצבו הרפואי של הנאשם תוך כדי ניהול ההליך. אמנם, הנאשם נמצא כשיר לבצע עבודות שירות במגבלות, וברי כי מחלתו של הנאשם כשלעצמה אינה מהווה משום סייג לריצוי עונש מאסר - בין מאחורי סורג ובריח ובין בעבודות שירות. אילו היה מבצע את מעשיו כשהוא חולה, אזי המחלה לא הייתה בגדר שינוי נסיבות המצדיק התחשבות מיוחדת. עניינו שונה. השילוב בין התהליך השיקומי הממושך שעבר הנאשם, הזמן הרב שחלף ממועד ביצוע העבירות, התפרצותה של המחלה באופן קשה בתוך תקופה זו, במידה שהביאה להכרתו כנכה בשיעור 100% לצורכי השתכרות, הקשיים מהם סובל הנאשם בשל מצבו הרפואי, המלצותיה העקביות של קצינת המבחן, מידת הסיכון הנמוכה הנשקפת מן הנאשם עתה, על רקע השילוב בין השיקום שעבר (ועודנו עובר) לבין השינוי במצבו הרפואי - כל אלו מביאים אותי למסקנה כי ראוי ללכת כברת דרך נוספת לקראת הנאשם. בשינויים המתאימים אפנה לפסקי דין בהם מצאו בתי המשפט להורות על ביטול הרשעה בעבירות סמים בנסיבות חמורות: ע"פ (ירושלים) 11045-09-18 אליאסיאן נ' מדינת ישראל (3.3.19); ע"פ (ת"א) 33377-03-20 מדינת ישראל נ' אלשיך (16.12.20); עפ"ג (מרכז-לוד) 53504-01-11 אדם אלון נ' מדינת ישראל (22.5.11). בשל מצבו הכלכלי העגום של הנאשם ולנוכח ההתפתחויות בנסיבותיו עליהן עמדתי לעיל, החלטתי באופן חריג להימנע מגזירת קנס מוחשי ולהסתפק בהתחייבות צופה פני עתיד.

סוף דבר, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 8 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע.
- ב. הנאשם יבצע 350 שעות שירות לתועלת הציבור (של"צ) בעמותת "קופת הצדקה המרכזית" בנתניה בהתאם לאמור בתסקיר המבחן. על הנאשם להשלים את ביצוע השל"צ תוך שנה מהיום. הוסבר לנאשם כי אם לא יעשה כן, עשוי בית המשפט לגזור את דינו מחדש.
- ג. צו מבחן למשך שנה. הוסברה לנאשם משמעותו של צו המבחן ואפשרות הפקעתו והטלת עונש במקומו.
- ד. הנאשם ייתן התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפני עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ב' אייר תשפ"ג, 23 אפריל 2023, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.